

عنوان مقاله:

نقش امیدواری، شفقت به خود، و تاب آوری والدینی در پیش بینی پیوند با مدرسه دانش آموزان دارای اختلالات یادگیری ویژه

محل انتشار:

فصلنامه سلامت روان کودک، دوره 10، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

شهرروز نعمتی - Department of Educational Sciences, Faculty of Educational Science and Psychology, University of Tabriz, Iran

رحیم بدری گرگری - Department of Educational Sciences, Faculty of Educational Science and Psychology, University of Tabriz, Iran

ناری طرفه - Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Tabriz, Tabriz, Iran

الیه محمودی - Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Tabriz, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: اختلال یادگیری ویژه، اختلالی عصبی تحولی است که علاوه بر خود فرد، والدین، معلمان، و نظام آموزشی را نیز با کشاکش هایی مواجه می کند. این پژوهش با هدف تعیین رابطه امیدواری، شفقت به خود، و تاب آوری والدینی با پیوند به مدرسه در دانش آموزان دارای اختلالات یادگیری ویژه انجام شد. روش: روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان دارای اختلالات یادگیری ویژه و مادران آنان در شهر تبریز در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۹ بود. تعداد نفر از مادران و دانش آموزان به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و داده ها با استفاده از مقیاس های امیدواری اسنایدر (۱۹۹۱)، خودشفقت ورزی نف (۲۰۰۳)، تاب آوری کونر و دیویدسون (۲۰۰۳) و دلبستگی به مدرسه موتون و همکاران (۱۹۹۳) جمع آوری شدند. به منظور تحلیل داده های آماری از روش های آمار توصیفی مانند میانگین، و انحراف معیار و جهت تحلیل فرضیات پژوهش از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه همزمان با نرم افزار SPSS۲۳ انجام شد. یافته ها: باتوجه به نتایج آماری دلبستگی نسبت به مدرسه با امیدواری ($p=0.001$ ، $r=0.601$)، اشتراک انسانی ($p=0.005$ ، $r=0.50$)، ذهن آگاهی ($p=0.005$ ، $r=0.231$)، و تاب آوری ($p=0.001$ ، $r=0.405$)، همبستگی مثبت و با مولفه انزوای شفقت ورزی ($p=0.001$ ، $r=0.338$) و همانندسازی افراطی، ($p=0.005$ ، $r=0.241$) همبستگی منفی معناداری دارد و بین مولفه های مهربانی با خود و قضاوت نسبت به خود شفقت ورزی و دلبستگی نسبت به مدرسه همبستگی معناداری وجود ندارد. همچنین نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه نشان داد که ۵/۴۷ درصد از تغییرات واریانس پیوند به مدرسه توسط امیدواری، شفقت به خود، و تاب آوری والدینی تبیین می شود. نتیجه گیری: وجود مهارت هایی مانند تجربه احساس مراقبت، مهربانی نسبت به خود، نگرش بدون قضاوت نسبت به شکست ها به همراه انگیزه و توانایی برنامه ریزی برای رسیدن به اهداف با وجود موانع و همچنین توانایی غلبه بر وضعیت منفی یا تجارب آسیب زا از سوی مادران، شرایط پیش بینی پیوند به مدرسه را در دانش آموز دارای اختلالات یادگیری ویژه فراهم کرده است.

کلمات کلیدی:

Specific learning disorders, hope, school bonding, parental resilience, self-compassion, اختلالات یادگیری

ویژه، امیدواری، پیوند با مدرسه، تاب آوری والدینی، شفقت به خود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1891256>

